

PIĘTNY (2) *ai*

N sg m piętny (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. kość piętna, Linde XVII w. (z Cn).

Przymiotnik od „pięta”; calcis Cn (2): Vola pars media pedis concaua. das hol vnden mitten im füs. Dolek pyętni. Murm 63; Vola, in hominibus est media pars manus, dlon, seu pedis, dolek pyąthny BartBydg 173; [Cervus Inst G2].

DDJ